

Societat | Actualitzat el 13/06/2019 a les 07:00

«Fa molts anys, gràcies a la ràdio, vam trobar un fetge per a un nen de l'Uruguai, però no va arribar a temps»

Miquel Àngel Sáez és el fundador de Ràdio Club Vallès, organitzadora de la 25a edició del mercat de radioaficionats, degà a l'Estat

Un dels impulsors de MercaHam, la fira degana de la radioafició | Miquel Àngel Saéz

Aquest cap de setmana, Cerdanyola acull la 25a edició del MercaHam (<http://www.mercaham.com/index.php/ca/>), la fira degana de la radioafició estatal. Un lloc de trobada per als amants de les ones hertzianes i que té un responsable, Miquel Àngel Sáez (Santurtzi, 1952). És apassionat de la comunicació i de la ràdio, el responsable d'aquest esdeveniment, a més de ser fundador de Ràdio Club Vallès i president la Federació Catalana de Radioaficionats, "la primera de l'Estat", presumeix. Defensa la vessant social d'aquest "hobby" i assevera que és la "major xarxa de comunicació del món". Una pràctica que en l'imaginari col·lectiu és en blanc i negre, però és molt més estesa i actual.

- Sobta que en un món abocat a la tecnologia, encara hi ha hagi radioaficionats.

- La ràdio és el mitjà per excel·lència per a la comunicació i hem anat de la mà amb la tecnologia que ha anat apareixent. I això com es fa? Doncs, igual que sempre. Continuem comunicant de la mateixa manera, però utilitzem les xarxes. Ara bé, què passa si les xarxes actuals, que funcionen en digital, cauen... com parlaràs? Per la ràdio! Puc establir una comunicació des de Catalunya amb un paio que estigui caminant per Nova York amb un walkie-talkie, ja sigui via IP o per ràdio.

De totes maneres, sense la tecnologia no seríem radioaficionats. Ha avançat moltíssim, els aparells s'han sofisticat més, s'han abaratit molt. Perquè et facis una idea, un walkie-talkie de dues bandes, UHF i VHF, avui dia costa uns 25 euros i fa anys era molt més car.

- I quina infraestructura i espai es necessita per ser radioaficionat?

- Avui dia, poca cosa: un aparell, una font d'alimentació o una bateria i ja estàs a l'aire. Depèn de l'antena, si és gran arribaràs més lluny, però també depèn de la propagació. Per això, de vegades amb una de petita, i sobretot amb paciència, s'arriba a molts països del món.

- Com per exemple.

- A tot el món! Depèn de les bandes, hi ha un segment dedicat a radioaficionats i treballem des de microones fins a 160 metres, que són ultraones, passant per dues, 20 o 60 metres. Amb aquestes ones i depenent de la freqüència i l'hora del dia es parla amb diferents zones com ara el Japó o diversos punts de Sud-amèrica. Cada ona té la seva pròpia coberta, per exemple entre 40 i 60 metres pot agafar Espanya i Europa. De fet, aquesta és la més comuna, la de 40. I la reina és la de 20, que cobreix pràcticament tot el món: pots parlar amb Nova Zelanda a qualsevol hora del dia sense problema. La major xarxa de comunicació del món és la de radioaficionats, no hi ha cap tan gran com la nostra. Hi ha molta gent aficionada a tot el món.

Una de les edicions passades del MercaHam Foto: Miquel Àngel Saéz

- La comunicació que es dona és més aviat per hobby o té alguna altra finalitat?

- Un hobby. A Catalunya, fa quatre anys vam signar un conveni amb la Generalitat per crear una xarxa, anomenada Xercat (<http://www.xercat.cat/>). L'acord es tradueix en que posem tota la nostra infraestructura de radioaficionats al seu servei en cas d'emergència, és a dir, quan cau la digital, que tampoc és tan difícil.

- S'ha donat la situació?

- No, sortosament no. Però el fet de ser una alternativa, de fet l'última, per quan passi és la nostra raó de ser, perquè posem a disposició la nostra comunicació. Estem al servei del poble i, a més, de manera gratuïta. De tant en tant, fem proves, perquè tot funcioni correctament.

- De la mateixa manera que és una eina útil, també té una vessant perillosa. Per exemple, accedir a converses dels cossos de seguretat.

- Sempre les hem escoltat, però no podem utilitzar el contingut ni difondre'l. Abans, potser sí que era més normal trobar-ne, ara ja no ho és tant. La nostra voluntat és parlar i comunicar. La religió i la política acostumen a ser temes dels quals no es parla i així tots contents.

- En aquests anys que duu en aquest món, conserva el record d'algun episodi especial?

- En tinc un, de fa molts anys, amb la cerca d'un fetge per a un nen d'Uruguai. Vam regirar el món i el vam trobar, però no va arribar a temps. Va ser un esforç brutal i això és una anècdota, però hi ha d'altres casos que han acabat en èxit com ara amb la troballa de medicaments. Actualment, la cosa ja és diferent.

- Amb relació a la organització de la 25a edició d'aquest certamen, això és sinònim de bona salut o té un horitzó?

- La veritat que ha anat variant, anys millors i d'altres pitjors. Ara estem en un bon moment i la gent que hi ha en aquest món està realment interessada. I s'arriba aquest quart de segle en una situació bastant bona. Tenim persones vingudes de tota Espanya: València, País Basc, Andalusia i Illes Canàries, també de Portugal.